

De verpleeghuiszorg in de regio werkt samen in het VVT-platform Zuid-Oost Brabant. Wat houdt die samenwerking in?

VVT-platform in de regio: “We zoeken het bondgenootschap”

Marion van Zoom en Eppie Fokkema

Marion van Zoom (directeur ouderenzorg Ananz) is de betrokken voorzitter van het platform en ging erover in gesprek met Eppie Fokkema, die als voorzitter raad van bestuur van Archipel bij het platform is aangesloten.

Commitment

Marion licht haar regisseursfunctie toe: “In het platform komen twaalf organisaties voor verpleeghuiszorg

en thuiszorg bij elkaar. Een gemêleerd gezelschap aan tafel; Ananz heeft vier locaties, Archipel elf. We praten open; echt de kaarten van de borst, dus intrinsiek samenwerken. Wat ongelooflijk geholpen heeft, is dat we van de overheid voor 2018-2021 regionale gelden kregen om samen op te trekken in de arbeidsmarkt en om een aantal transitieprojecten te realiseren. Dat helpt ons om regionale plannen vlot te trekken.”

Eind 2018 heeft het platform een convenant gesloten: “Een mooi moment dat positief is ontvangen door het Zorgkantoor en het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. Kennis- en adviescentrum Vilans memoreerde dat nog op landelijk niveau, al zijn we niet de enige regio in het land die goed samenwerkt.” Aan het convenant gingen maanden van intensief overleg vooraf: “We overlegden niet alleen over wat het convenant

precies behelst, maar vooral over volledig commitment. We hebben het lang gehad over de zachte component van écht samenwerken, en daarin hebben we een enorme stap gemaakt. We kunnen niet anders, ook al is het ingewikkeld in zo’n grote regio. Daarbij kunnen op onderdelen ook coalities gevormd worden. Dat bijvoorbeeld Archipel en Vitalis samen optrekken in revalidatiezorg is geen bedreiging maar voegt iets toe. Lef, moed en doen; niet blijven praten.”

Arbeidsmarkt

Een speerpunt in platform en convenant is de arbeidsmarkt, benadrukt Marion: “Er is al Transvorm (regionaal samenwerkingsverband van werkgevers in zorg en welzijn - red.) met zijn RAAT Regionaal Actieplan Aanpak Tekorten, maar ik wil meebewegen, ook met het Zorgkantoor, en kijken waar onze grote gemeenschappelijke deler zit. Daarnaast ontvangen we transitiebudget voor innovaties en kennisverspreiding. De transitiegelden zijn gemeenschapsgeld. We hebben de maatschappelijke verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat goed in te zetten. Ook dat was een drijfveer voor het convenant.” Eppie: “De samenwerking krijgt steeds meer zijn eigen, concrete dynamiek. Samenwerken is eveneens gewoon elkaar houden aan de CAO, ook bij concurrentie op de arbeidsmarkt. Daar hebben we strakke afspraken over. We pakken gemeenschappelijk op hoe er meer mensen naar de zorg komen, door promotie, afspraken met scholen en veranderen qua scholingsaanbod, plus onderzoeken hoe de arbeidsmarkt beweegt. De sector is bijvoorbeeld aantrekkelijk voor zij-instromers, die iets voor mensen willen betekenen. Dan moet je weten waar ze vandaan komen om erop in te spelen.”

Vertrouwen

De transitiemiddelen zijn afgelopen jaar al benut voor een zestal plannen, vervolgt Marion: “Voor de transitie naar toekomstbestendige zorg en welzijn, met behulp van technologie. Ook leggen

we accent op de thuissituatie van cliënt én mantelzorger en samenwerken met onder meer de Fontys Hogescholen, om studenten aan te trekken. Zo kunnen projecten vlot getrokken worden en kunnen we hen warm maken voor de ouderenzorg.” Juist zulke projecten tonen de meerwaarde van het platform en zijn convenant, vindt Marion: “Elk project heeft een ‘eigenaar’, altijd een bestuurder die er een projectleider op zet maar zelf verantwoording aflegt in het platform. Dat gebeurt ook, met de voeten in de klei.” De bestuurders spreken er elkaar op aan: “Als voorzitter bewaak ik de gemaakte afspraken en ik mag natuurlijk complimenten (uit)delen. Dat we dat daadwerkelijk doen, is al een winstpunt.”

“Dat Archipel en Vitalis samen optrekken in revalidatiezorg is geen bedreiging maar voegt iets toe”

Toch is het convenant nog geen gelopen race, vindt ze kritisch: “Je moet alert blijven. In de hele transformatie accepteren we dat sommige organisaties iets meer doen, maar ze zijn allemaal uitgenodigd om aan te sluiten. Dat proactieve zit erin; je mag meedoen.” Een nieuwe manier van denken en samenwerken, beaamt Eppie: “In deze sector van zorg, wonen en welzijn zag men elkaar als concurrenten. Dat is nu echt veranderd. We weten allemaal dat we alleen met samenwerking goed voor de zorg en voor de mensen kunnen zijn. Die overtuiging leeft bij de bestuurders én in de organisaties. Medewerkers vinden het leuk om samen te werken. Die veranderende toon is gaande.” Marion knikt: “Dat is inderdaad de context: we kunnen het niet meer

VVT-platform Zuid-Oost Brabant

Bij het VVT-platform Zuid-Oost Brabant zijn partners in een groot gebied aangesloten: Archipel Zorggroep, Vitalis, Sint Annaklooster (Eindhoven), st. Anna Zorggroep, Ananz Ouderenzorg (Geldrop), Zuidzorg (Veldhoven), Valkenhof (Valkenswaard), Amaliazorg en Joris Zorg (Oirschot), Stichting Land van Horne (Weert), Savant Zorg en Zorgboog (Helmond), Oktober (Bladel).

alleen. Meedoen in het platform is op het speelveld gaan staan. We hebben echt zien gebeuren dat er een verandering aan de platformtafel plaatsvond. Het zorgprobleem wordt groter; het aantal – dementerende – ouderen neemt toe, het aantal mensen dat in de zorg kan en wil werken, neemt af. We zullen met dezelfde of zelfs minder mensen hetzelfde of meer moeten doen. Dan ontcom je er niet aan om elkaar op te zoeken: elkaar vinden, hoe transparant ben je, hoe wil je elkaar leren kennen, ook persoonlijk.” Eppie: “Zo krijg je andere verbindingen. Er moet onderling vertrouwen zijn, en dat begint bij onze samenwerking. Maar ook andere partners, zoals gemeenten en ziekenhuizen, willen we daarin meenemen. We zoeken het bondgenootschap. We staan samen voor een regio en de mensen daarin. De werkelijkheid van de verpleeghuiszorg nieuwe stijl is nu eenmaal dat we ons beseffen dat het ouderenvraagstuk breder is dan wat er in onze huizen gebeurt. Daarom gaan we ook richting buurten en wijken, ook bij mensen thuis. Daarvoor is het nodig om samen te werken. Niet alleen als VVT’s maar in de hele keten, dus met het ziekenhuis, huisartsen en thuiszorg. Voor technologie is dat sowieso nodig. Geen organisatie kan dat alleen bedenken en betalen. Veel samenwerken is noodzakelijk om die vraag aan te kunnen voor de toekomst.” ■